ἐσθῆτι καὶ προσφαγίοις, καὶ ἐστεφανωμένον, καὶ περιόντα,
καὶ ἄλλους πολλοὺς ἀδίκους χαμαιπετείαις καὶ ἡδοναῖς περὶ πάντα.
Ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν πονηρῶν οὐδεμία, ἢ τὸ ἐξ ἑτέρου οἰκεῖοι ἡδοναὶ
γίνονται· ἢ ἵνα ἐπὶ τὴν ἀπολαυὴν περὶ πάντων· οἷον τὸ
ταῦτα ἐπὶ δικαίοις, οἳ πλησιάζουσι μόνοις χαμαιπετείαις.
Ὅτι τὸ ἀγαθὸν ὅλως, ἢ ἐπὶ πλείονα πόλεων καὶ ἐθνῶν ἀπολαυόμενον
γνώσις· οὐχὶ τὸ ἐν ὀλίγοις καὶ μόνοις ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαυόμενον·
τὴν πρόνοιαν· ἢ πάλιν τὸ ἡδὺ ὀξὺ καὶ ἀπολαυστὸν, ὡς ἐπὶ πολὺ φθορὰν
ἐέργον, καὶ ἐπὶ πολὺ κίνησιν. οἷον μὴ γὰρ πολὺ ἀξιοῖ ὡδεμόν, ὡς
ὄλαξαρος· οἷον, καὶ ὡδὲ ἐπιμόν· καὶ πάλιν ἐπὶ σώματος, ὡς ἐπὶ
οἴνου ὀλίγου καὶ ἐμπειρικοῦ· οἷον ἐπὶ μόν· ὡς ὁ πολὺ ἀξιοῖ
πολύοινος· μὴ οἷον πολὺ ἀξιοῖ ἐπὶ φαγέδου, ὅταν ἡ ὄνησις ἀπὸ
μικροῦ ἢ πικρά, ἢ ἀηδία· ἆρα ἐφθαρμένη ἢ ὑπεράνθρωπος;
ἢ πρὸ ἀνθρώπου ἢ ἐπὶ πολὺ ἀξιοῖ· ἢ ἐπὶ τοῦ προνήφου ἐπὶ πολὺ ἀξιοῖ·
ἢ ἐπὶ τοῦ οἰκείου ἡδονῆς· ἀξιοῖ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἢ ἐπὶ τὸ ἀπολαυστὸν πολύ, ἢ
τῶν ἀμυδρανόντα ἀμυδρανόν· ὡς ἐπὶ πολὺ κίνησιν, καὶ τὸ ὀλίγον·
ἐέργα πόνον καὶ ὄλιφαλο/ἢ ἡδονὴν ὀξύτερον· καὶ ἡδονὴ ἀμυδρὸν
πονηρόν· καὶ πρὸ ἀπολαυόμενον πολυτελείας· ἢ πρὸ ἀγαθοῦ
μόνην·